

แบบจัดเก็บข้อมูลพันธุ์พืชท้องถิ่น

๑. ชื่อพืช/ชื่อสามัญ : มะมุด

๒. ชื่อวิทยาศาสตร์ : *Mangifera foetida* Lour

๓. ชื่อเรียกในท้องถิ่น : มะม่วงป่า มาแจสุแต มุด ส้มมุด

๔. ชนิดพืช : ไม้ยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่

๕. ลักษณะประจำพันธุ์/ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : มะมุดเป็นไม้ยืนต้น สูงประมาณ ๓๐ ถึง ๔๐ ม. เปลือกลำต้นแตกสะเก็ดสีน้ำตาลคล้ำ ยอดเป็นทรงกระบอกหรือแผ่เป็น พุ่ม กลม เปลือกชั้นในสีน้ำตาลแดง เมื่อมีบาดแผลจะมียางสีขาวข้นซึมออกมาเป็นใบเดี่ยว แผ่นใบคล้ายแผ่นหนังเป็นคลื่นเล็กเรียงสลับปลายกิ่ง ลักษณะแข็งกรอบผิวใบเกลี้ยงทั้งสองด้าน เป็นรูปรีแกมรูปขอบขนาน สีเขียวเข้มเป็นมันดอกสีชมพูอมแดงมีกลิ่นหอมเย็น ดอกมีกลีบเลี้ยงสีเขียว ๕ กลีบ กลีบดอก ๕ กลีบ เกสรตัวผู้ ๕ อัน และ ออกเป็นช่อแยกแขนงขนาดใหญ่ตามปลายยอด ซึ่งผลเป็นรูปไข่ แกมรูปขอบขนานเนื้อหนาเมื่อสุกจะมี สี เหลืองแกมเขียว

๖. ถิ่นกำเนิด : มะมุดเป็นไม้พื้นเมืองของทางภาคใต้

๗. แหล่งพันธุ์ : มีขึ้นมากตาม ป่าพรุทั่วไป และ ป่าดิบชื้นที่ลุ่ม โดยเฉพาะทางภาคใต้

๘. การปลูก/การขยายพันธุ์/การดูแลรักษา : มะมุดเป็นพืชที่ปลูกง่ายเพียงเอาเมล็ดแก่ฝังดินไว้ เมื่อแตกหน่อแล้วก็ดูแลอย่าให้วัชพืชแย่งอาหาร ถ้าดินอุดมสมบูรณ์มะมุดจะเจริญเร็ว ประมาณ ๖-๗ ปี

๙. การจดทะเบียนเป็นสินค้า GI (สินค้าที่มีเอกลักษณ์เฉพาะแหล่งภูมิศาสตร์) : -

๑๐. การใช้ประโยชน์ : ภาคใต้นิยมรับประทานโดยนำไปใช้ประกอบอาหารประเภทยำ แกง จิ้ม น้ำพริก หรือเป็นผักแกล้มกับขนมจีน นอกจากนี้มะมุดยังเป็นสมุนไพรที่ใช้เนื้อเมล็ดฝนกับน้ำปูนใสทาบาดแผลได้ด้วย

๑๑. เอกสารอ้างอิง :

วิกิพีเดีย. มะมุด. เข้าถึงได้จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/มะมุด>

๑๒. ภาพประกอบ :

ข้อมูลโดย : ศูนย์ส่งเสริมเทคโนโลยีการเกษตรด้านแมลงเศรษฐกิจจังหวัดชุมพร

ที่อยู่ : ๒๒/๑ ม.๖ ต.ขุนกระโทก อ.เมือง จ.ชุมพร

เว็บไซต์ : <http://www.aopdb๐๓.doe.go.th>